

rimelige Priser, thi Produktionsprisen er ikke stigende i højere Grad, end at der er fuld Dækning, naar vi fra 12—14 Kr. kommer op til 18—20 Kr. Jeg forstaaer ikke, at man bestrider Rigtigheden deraf. Selv om man regner med de Produktionsvilkaar, der er for Flæsk, Smør og Æg, er der, som jeg paaviste, nu Rentabilitet.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem har opfattet mine Ord saaledes, at jeg har rost Tiderne, jeg har sagt, at den Merindtægt, der er paa Smør, altsaa en halv Snes Procent, gaar rundelig med til Dækning af de forøgede Produktionsudgifter, der er en Følge af Krigen, ja, de kan ikke dække de samlede Udgifter, men jeg føjede til til Sammenligning, at Købeevnen hos den øvrige Del af Befolkningen, som enten er paa fast Gage eller ikke har faaet deres Midler forøget, ogsaa er blevet svækket netop som Følge af Dyr-tiden.

Angaaende Forsøgslaboratoriets Priser skal jeg bemærke, at jeg forhøjede dem fra 4,2 til 4,5. Der er lige saa mange praktiske Regnskaber, der kommer igennem med 4,5 som med 5.

Pinstrup: Det er rigtigt, at Landboforeningen advarede mod at gribe ind paa en forkert Maade: ved en Maksimalpris, som sket er.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde, at han vidste ikke, i hvilken Hensigt Regeringen fremstiller Landbrugets Stilling for Øjeblikket som glimrende. Det ærede Medlem ved meget vel, at jeg udtrykkelig har sagt, at jeg ikke hører til dem, som paastaar, at Landbrugets Stilling er glimrende. Jeg har udtrykkelig brugt den Vending, at Tiden har hidtil været overraskende god for det store Landbrug og relativt ikke ugunstig for det mellemstore. Jeg har sagt, at haardt ramt er det lille Landbrug, men at man ikke kan sige, at det store og mellemstore Landbrug er haardt ramt. Jeg tør maaske sige, at jeg meget vel forstaaer Hensigten med, at det ærede Medlem tillægger mig Ord, som jeg ikke har fremsat.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): De Herrer skal ikke blive bange for den store Mappé, jeg fører med mig op paa Talerstolen, det er ikke saa slemt. Jeg vil blot gerne have mine Sager hos mig. Det er ikke rart at skulle hente dem paa sin Plads. Det var en Fordel i

tidligere Tider, da hver talte fra Plads, at vi havde vore Sager ved Haanden. Nu er vi stundom i det Tilfælde, at vi skal slæbe en hel Del herop, baade Rigsdagstidende og andet, og det Forhold bevirker, at jeg hellere vilde have talt fra min Plads end her oppe fra. Men de Herrer skal, som sagt, ikke være bange for min store Mappé, jeg skal bruge den med Skaansomhed.

Jeg havde Lejlighed til i Gaar umiddelbart efter, at Indenrigsministeren havde talt, at tage Ordet for at imødegaa en Del af de Udtalelser, som de højtærede Ministre fremkom med, men da det var paa et meget sent Tidspunkt af Mødet, undlod jeg at svare paa adskillige af de Henvendelser, der var rettede til mig fra ærede Medlemmer, og jeg forbeholdt mig senere at vende tilbage dertil. Da jeg nu imidlertid skønner, at den højtærede Formand og sikkert ogsaa de fleste Medlemmer helst vil tilendebringe Forhandlingerne i dette Møde, skal jeg dog afstaa fra at gaa saa dybt ind paa en Imødegaaelse, som jeg ellers vilde have gjort. De ærede Medlemmer, som jeg særlig havde tænkt at henvende mig til, var det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) og det ærede Medlem fra Løjre (Niels Frederiksen), men forinden jeg gaar over til denne Imødegaaelse, er der dog en enkelt kort Bemærkning, jeg gerne vil have Lov til at gøre.

Der var i Begyndelsen af Mødet i Gaar en ret heftig Debat i Anledning af en Udtalelse, som jeg havde fremsat paa Grundlag af et Foredrag, som Ingeniør Foss havde holdt i Industriforeningen, og det blev ved Erklæringer fra de tilstedeværende Ministre, den ene efter den anden, hævdet, at de var ubekendte med denne Udtalelse af Ingeniør Foss. De havde ikke overværet Foredraget og kendte den derfor ikke. Imidlertid stod det for min Erin-dring, da jeg ogsaa overværede dette Møde, at den højtærede Udenrigsminister vistnok paa en eller anden Maade maa have været bekendt med Udtalelserne. Jeg udbad mig derfor et Referat af de Udtalelser, som den højtærede Udenrigsminister fremkom med, og deraf fremgaar det tilfulde, at Udenrigsministeren i hvert Fald var bekendt med dem. Det fremgaar af et stenografisk Referat, at Udenrigsministeren før Mødet har haft Hr. Ingeniør Foss' Manuskript tilsendt til Gennemlæsning, idet Ministeren udtalte, at „Ingeniør Foss havde været saa elskværdig at give ham Lejlighed til at læse det Foredrag, han havde holdt, og han kunde kun sige, at dets Ind-